

Bosna sancak beyi iken Ali Paşa'nın yerine Budin'e tayin edilen Mehmed Paşa'dır (BA, KK, nr. 216/A, s. 134).

İstanbul'da kendisini gören Busbecq'in kısa boylu, geniş ve kalkık omuzlu, çatık kaşlı, son derece kuvvetli ve cesur bir adam olarak tarif ettiği Ali Paşa'nın Diyarbakır'da bir cami ile medresesi ve hamamı, Çatalca'da yine bir cami ve medresesinin bulunduğu, Bosna'nın bazı köylerinde muhtemelen aslı vatani olan Arnavut Belgradı'nda (Berat), İstanbul'da Balat'ta ve Edirne'de de bazı hayratının olduğu bilinmektedir (6 Şevval 958/7 Ekim 1551 tarihli vakfiyesi için bk. TSMA, nr. E 7740).

BİBLİYOGRAFYA :

TSMK, nr. K 888, vr. 108^a, 110^b-114^{a-b}, 115^b, 117^b, 123^a, 143^{a-b}, 301^b, 381^b-382^a, 415^{a-b}, 478^b; TSMA, nr. E 12321, s. 18/38-39, 214/521, 216/522; TSMA, nr. E 7740; BA, MD, nr. 1, s. 5/14, 53/273, 212/1233; nr. 2, s. 25/216, 57/520, 60/549-550, 74/684, 147-151/1416-1417, 153/1420, 155/1424; nr. 3, hk. 1293; BA, KK, nr. 209, s. 49, 74, 83; nr. 210, s. 141, 228, 300; nr. 216/A, s. 21, 80, 134, 148, 153, 164; BA, A.RSK, nr. 1452, s. 28; nr. 1457, s. 1; *Tevârih-i Âli-i Osmân*, TSMK, Revan, nr. 1099, vr. 180^{a-b}, 181^b, 189^a, 194^a; Celâlzâde, *Tabakâtü'l-memâlik*, vr. 418^{a-b}, 423^b, 424^a; O. G. Busbecq, *Türk Mektupları* (trc. H. Cahit Yalçın), İstanbul 1939, s. 155-159; Âli, *Künhü'l-ahbâr*, İSAM Ktp., nr. 11.128, s. 239; Peçuylu İbrâhim, *Târih*, I, 36, 287-289, 290-291, 295, 310; Solakzâde, *Târih*, s. 517; Hammer (Atâ Bey), VI, 24, 25, 28-30, 32, 34-36, 71-72, 74; S. Tâkats, *Rajzok a török vilâgbol*, Budapest 1915, I, 114, 313, 425; a.e.: *Macaristan Türk Âlemin-den Çizgiler* (seçerek trc. Sadrettin Karatay), Ankara 1958, s. 223, 331; *Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi Kılavuzu*, İstanbul 1937, I, 37; Danişmend, *Kronoloji*, II, 260, 264, 270-272, 275, 277, 279, 305-306; Metin Sözen, *Diyarbakır'da Türk Mimarisi*, İstanbul 1971, s. 76-80; M. Fahrettin Kirzioğlu, *Osmanlılar'ın Kafkas-Elle-ri'ni Fethi: 1451-1590*, Ankara 1976, s. 174; Forgách Ferenc, *Emlékirat Magyarországa állapotáról Ferdinánd, Janos, Miksa Királysága és II. János erdelyi Fejedelemsége alatt*, Budapest 1982, s. 41 vd.; V. Kopčan, *Turecké nebezpečenstvo a Slovensko*, Bratislava 1986, s. 47-49, 53-54; I. Szántó, "Ali budai pasa hadjárata 1552 nyarán a Hont-Nógrád megyei várak ellen", *Történelmi Szemle*, I, Budapest 1977, s. 31-52; Tayyib Gökbiğlin, "Ali Paşa, Hadım", *İA*, I, 332-333.

FERİDUN EMECEN

HADİM HASAN PAŞA

(ö. 1006/1598)

Osmanlı sadrazamı.

Hayatının ilk yılları hakkında bilgi yoktur. Enderun'da yetiştigi, 1580'de hazinedarbaşılıktan vezâret rütbesiyle Mısır beylerbeyi olduğu bilinmektedir. Bu görevde iken adı zulüm ve rüşvet olaylarına

karıştı; üç yıla yakın süren beylerbeyiliği sırasında büyük miktarlarda para topladığı söylentileri çıktı. Hakkında yapılan şikâyet üzerine görevinden alındı ve bir müddet İstanbul'da Yedikule Zindanı'nda hapsedildi. Bu arada mallarına el konuldu. III. Murad'ın annesi Nurbânû Sultan'a olan yakınlığı, ayrıca sunduğu para ve hediyeler sayesinde affedilen Hasan Paşa Anadolu beylerbeyiliğine tayin edildi ve bu sıfatla Gence muhasarasına katıldı (Selânikî, I, 207). 996'da (1588) Şirvan beylerbeyi oldu. Bazı şikâyetler üzerine vezirliği kaldırıldı ve evi teftiş edildi. Ancak çok geçmeden yine affa uğrayan Hasan Paşa, Gence fethinin ardından bir süre bu şehrin muhafızlığında bulundu. 29 Rebîülâhîr 1002'de (22 Ocak 1594) kubbe vezirliğine getirildi. III. Mehmed'in Eğri seferine (1596) çıkması üzerine İstanbul kaymakamlığında bulundu. Bu görevi sırasında kendisine "vekâlet-i mutlakâ" menşuru ile Rumeli vilâyeti dışındaki yerlere hüküm yazma yetkisi verildi (a.g.e., II, 566, 618). 3 Kasım 1597 tarihinde Damad İbrâhim Paşa'nın yerine III. Mehmed'in annesi Safiye Sultan'ın da iltimasıyla üçüncü vezirlikten vezirîazamlığa getirildi.

Kaynaklarda "son derece mürtekip" bir kişi olarak nitelendirilen Hasan Paşa'nın yüksek devlet görevlerini müzayedeye usulüyle satın aldığı paraları vâlide sultana verdiği belirtilir. Nitekim kendisi de, "Beni vâlide sultan kısta kesmiştir" diyerek bunu itiraf etmişti (Peçuylu İbrâhim, II, 210). Sadrazamlığı esnasında Safiye Sultan'a her hafta hediyeler takdim ettiği bilinen Hasan Paşa, daha önce kendisinin hapsedilmesine sebep olan Kapıbaşısı Gazanfer Ağa'ya kin besliyor ve onu ortadan kaldırmak istiyordu (a.g.e., II, 284). Bunun için III. Mehmed'e başvurduğunu duyan Gazanfer Ağa, Hasan Paşa'nın, yüksek devlet memuriyetlerine tayinlerden aldığı paraları vâlide sultana verdiğini herkese söylediğini ifşa etti. Hasan Paşa ayrıca, Bostanzâde Mehmed Efendi'den boşalan şeyhülislâmlık makamına Hoca Sâdeddin Efendi'nin değil ünlü şair ve Rumeli kazaskeri Bâkî'nin veya Anadolu kazaskeri Karaçelebizâde Hüsam Efendi'nin getirilmesi yolundaki gayretleri yüzünden padişah hocası Sâdeddin Efendi'nin de düşmanlığını üzerine çekmişti. Nihayet sarayda büyük nüfuzu olan Gazanfer Ağa'nın telkinleri sonucu, Safiye Sultan'ın Eminönü'nde yaptırmak istediği ve kendisinin de nazırı olduğu caminin temelini kazmaya giderken 9 Nisan 1598 günü Bostancıbaşı Fer-

had Ağa tarafından yakalandı ve Yedikule'de tevkif edildi (Selânikî, II, 733-734); birkaç gün sonra da öldürüldü (8-9 Ramazan 1006/14-15 Nisan 1598). Kaynakların belirttiğine göre idam kararını büyük bir tevekkülle dinleyen Hasan Paşa yatsı namazını kılmış, vakıflarının devam ettirilmesini ve cesedinin sebilin yanına gömülmesini vasiyet etmiştir (a.g.e., II, 736). Ölümüne "vakt-i tekmil" terkihiyle tarih düşürülmüştür. Hasan Paşa'nın konağına giden Yeniçeri Ağası Tırnakçı Hasan Ağa mallarına el koymuş, ancak hazinedarı meblağın önemli bir kısmını alıp kaçtığından asıl hazinesini ulaşılamamış, 100.000 altın tutan meblağ daha sonra ele geçirilebilmiştir (a.g.e., II, 741).

Beş ay altı gün sadrazamlıkta bulunan, İstanbul'da Cağaloğlu Sarayı civarında medrese, çeşme ve sebil yaptıran (bk. HADİM HASAN PAŞA KÜLLİYESİ), vasiyeti gereği buraya defnedilen Hasan Paşa'yı Osmaniye'de Ahmed Tâib akıllı, bilgili, fakat aşırı derecede tamahkâr ve mağrur bir kişi olarak nitelemektedir (*Hadîkatü'l-vüzerâ*, s. 49).

BİBLİYOGRAFYA :

BA, MD, nr. 43, s. 9; Selânikî, *Târih* (İpsirli), I, 207, 348, 354, 376, 388, 407; II, 530, 566, 618, 640-641, 643-648, 652, 712, 723, 733-734, 736, 741; Topçular Kâtibi Abdülkadir Efendi, *Târih* (haz. Ziya Yilmazer, doktora tezi, 1990), İÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 52, 91, 97, 98, 106, 147, 156, 161, 170, 187, 188; Hasan Beyzâde Ahmed Paşa, *Târih* (haz. Nezihi Aykut, doktora tezi, 1980), İÜ Ed.Fak. Tarih Seminer Kitaplığı, nr. 3277, tür.yer.; Atâî, *Zeyli Şekâik*, s. 375, 377, 444, 476, 482, 483, 631, 650, 670, 732, 737, 738; Peçuylu İbrâhim, *Târih*, II, 110, 209-210, 284-285; Kâtib Çelebi, *Fezleke*, I, 103-104; Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, I, 316; Naîmâ, *Târih*, I, 111, 174, 184, 185-187; *Hadîkatü'l-vüzerâ*, s. 48-49; Şeyhî, *Vekâyiu'l-fuzalâ*, I-III, bk. İndeks; Hammer (Atâ Bey), V, 213, 226-228; Atâ Bey, *Târih*, II, 43-44; *Scilli-i Osmânî*, II, 125; Danişmend, *Kronoloji*, III, 88, 110, 120, 125, 164, 183, 185-186, 202, 498; Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, III/1, s. 118; III/2, s. 346, 352-353, 357-358, 457, 552; Ahmet Mumcu, *Osmanlı Devletinde Rüşvet (Özellikle Adli Rüşvet)*, Ankara 1969, s. 240; Baltacı, *Osmanlı Medreseleri*, s. 220-223; Mübahat S. Kütükoğlu, *1869'da Faal İstanbul Medreseleri*, İstanbul 1977, s. 52-53; a.m.f., *Dârü'l-Hilâfeti'l-Âliyye Medresesi ve Kuruluşu Arefesinde İstanbul Medreseleri*, İstanbul 1978, s. 40.

ABDÜLKADİR ÖZCAN

HADİM HASAN PAŞA KÜLLİYESİ

İstanbul'da XVI. yüzyıl sonunda yapılmış külliye.

Cağaloğlu'nda Kâzım İsmail Gürkan (eski Hilâliahmer) caddesiyle Fenârî sokağı arasındaki yapı adasının ucunda bulunmaktadır. III. Mehmed döneminde

1006'da (1597-98) sadrazam olan Hadım Hasan Paşa tarafından yaptırılmıştır. Hasan Paşa sadâretten azledildikten birkaç gün sonra idam edilerek külliye'deki sebilen içine veya arkasındaki bir hücreye gömülmüştür.

Mescid, medrese, çeşme ve sebilden ibaret külliye, 1004 (1595-96) yılında yapıldığına göre kurucusunun sadrazamlık mevkiine geçmeden önce herhalde dördüncü vezir olduğu yıllarda inşa edilmiş olmalıdır. Evliya Çelebi medresenin yapıyla ilgili iki manzum tarihi kaydeder: "Sadr-ı bülend-kadr Hasan ki zamânede / Oldur kemâl-i lutfîle cûyâ-yi ehl-i fazl // Rûhî erince medrese itmâma zevk edip / Târîh söyledim ona me'vâ-yi ehl-i fazl, sene 1004"; "Âsaf-ı sâhib-kerem dâver-i âlîhimem / Mâlik-i seyf ü kalem sadr-ı mükerrem Hasan // Söyledi târîhini Rûhî-i sâhib-keîâm / Oldu bu âlî binâ bâis-i nâm-ı hasen, sene 1004". Evliya Çelebi ayrıca medresenin fevkanî olduğunu ve altında dükkânlar bulunduğunu söyler.

Ayvansarayî, dershanesi aynı zamanda mescid olduğundan Hasan Paşa Medresesi'ni de eserine almış ve kurucusunun mezarının sebilen içinde bulunduğunu kaydetmiştir.

Hadım Hasan Paşa Külliyesi, bu bölgede geniş ölçüde tahribat yapan 27 Zilhicce 1241 (2 Ağustos 1826) yangınında zarar görmüş olmalıdır ki II. Mahmud tarafından 1247 (1831-32) yılında tamir et-

tirilmiştir. Aynı'nin bu tamire ait tarih manzumesi medresenin girişi üzerine bir kitâbe halinde konulmuştur: "Yaptı bin beşte Hasan Paşa sebîl ü medrese / Suhte olmuş kalmamış nâm ü nişan vesselâm // Âlem-i şâhân Han Mahmûd-ı sâhib-ictihâd / Eyledi ta'mîr onu ehl-i ulûm oldu benâm // Şuğlün olursa usûl-i fikh ü tefsîr u hadîs / Ahsenü'l-a'mâlî ve'l-evkâtî ve'l-fazlî't-tamâm // Ayniyâ târîh-i tâmmın söyledi her tâlibe / Medrese tecdîd olundu ilme sa'y eyle müdâm, 1247". Medrese girişinin solundaki çeşmenin kemeri üstüne de II. Mahmud'un tuğrası konulmuştur. Külliye'nin kuruluşunu 1005 (1596-97) olarak gösteren bu kitâbenin aksine Evliya Çelebi'deki beytler 1004 (1595-96) tarihini vermektedir. Nev'î-zâde Atâî de Ebû Bekir Efendi'nin Muharrem 1004'te (Eylül 1595) 50 akçe ile Hasan Paşa Medresesi'ne müderris tayin edildiğini söyler (*Zeyl-i Şekâik*, s. 673).

Külliye, bu bölgede büyük tahribat yapan 1865 yangınında herhalde tekrar zarar görmüştür. Ayrıca yangından sonra şehrin buradaki bazı sokak ve caddelelerini yeniden düzenleyen Islâhât-ı Turuk Komisyonu'nun tesbit ettiği plan uyarınca yapının bir kısmı istimlak edilerek yıkılmıştır.

Hasan Paşa Medresesi, 20 Ağustos 1330 (2 Eylül 1914) tarihli raporda belirtildiğine göre sekiz hücreye sahip olup bunun ikisi birer kişilik fevkanî, altısı ise

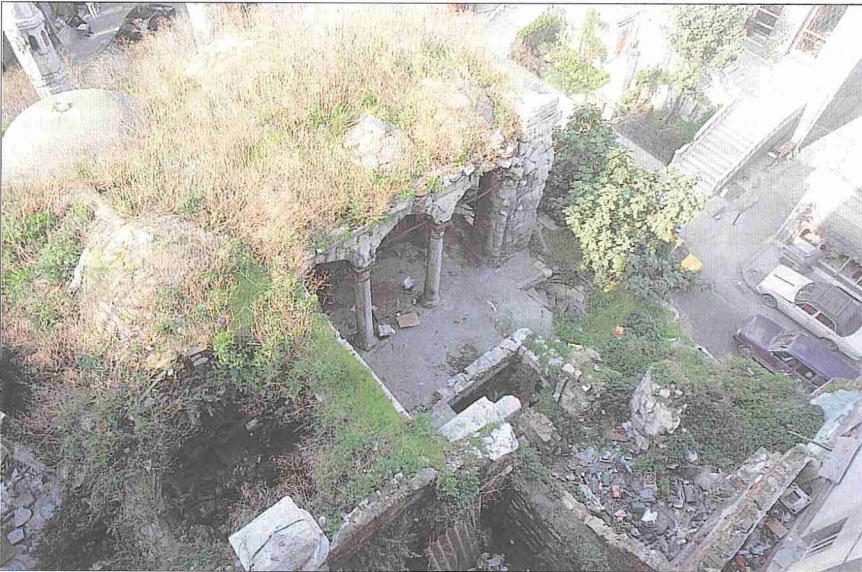
ikişer kişiliktir. O yıllarda bina "hey'et-i mecmûası harap, talebe iskân edilemez" durumdaydı. Alt kat avlusuna etraftan tecavüz edildiğinden burası epeyce daralmıştı. Raporda ayrıca, "Mükemmel tamir edilirse yeri iyi olduğundan a'lâ medrese olur" denilmektedir. 19 Kânunuevvel 1334 (19 Aralık 1918) tarihli bir ek notta medresenin yangın felâketzedelerinin işgalinde olduğu belirtilmiştir. Şehrin merkezi bir yerinde bulunmasına rağmen Hasan Paşa Medresesi uzun yıllar ihmale uğrayarak daha da harap olmuş, sebili ve türbesi ortadan kalkmış, yeni yapılan binalar dış mimarisini görülmez duruma sokarken içerisi de çeşitli müdahalelerle bozulmuştur. Son yıllarda (1995) binanın ihya edilmesi yolunda girişimlerde bulunmuş ve bunun için mükemmel rölevaleri hazırlanmışsa da şimdiye kadar çalışmaya başlanmamıştır.

Hasan Paşa'nın türbesinin içinin ne zaman boşaldığına dair bir bilgi olmadığı gibi yeri dahi tesbit edilememektedir. Ayrıca içindeki eşyanın da çok önce yağma edildiğini söylemek mümkündür. Nitekim Atina'daki Benaki Müzesi'nde 1844 ve 1845 envanter numarası ile kayıtlı, Hadım Hasan Paşa'ya ait tombak (altın kaplamalı bakır) iki miğfer bulunmaktadır (*Musée Benaki guide*, s. 77-78 [İng., s. 78]). Bu eserlerin ne zaman ve kimin tarafından Atina'ya götürüldüğü tam olarak bilinmiyorsa da İstanbul Arkeoloji Müzesi memurlarından olup 1935'lerde devletin izniyle Benaki Müzesi'ni düzenlemeye giden ve bu arada birçok eşyayı götürdüğü söylenen Th. Makridis'ten şüphe edilebilir.

İki yol arasında "V" biçiminde bir yapı adasının ucunda yer alan Hasan Paşa Medresesi, XVI. yüzyılın belli başlı vakıf binalarının çoğu gibi muntazam işlenmiş kesme taştan yapılmıştır. Nâdir rastlanır bir özellik olarak da iki katlı bir yapı halindedir; hatta altında bir de bodrum vardır. Fakat o derecede tahribe ve değişikliğe uğramıştır ki gerçek mimarisi, ancak yapının iyice ayıklanıp eksik kısımlarının kalıntıları araştırıldıktan sonra anlaşılacaktır. Uçta olması gereken sebilen biçimi hakkında bilgi verebilecek hiçbir iz kalmamıştır. Sebilen arkasındaki türbeden de bir iz yoktur. Medresenin girişi yan sokağa açılmakta olup solunda sivri kemerli kitâbesiz çeşme bulunur.

Eserin mimari bakımdan tek incelemesini yapan Zeynep Ahunbay dershanemescid ile görüşlerini şöyle açıklar: "Merdivenle çıkılan üst katta bir duvarı

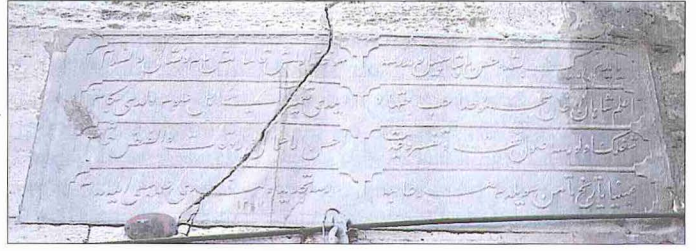
Hadım Hasan Paşa Külliyesi'nin kuş bakışı görünüşü - Çağaloğlu / İstanbul

kalmış olan derslane, üç kernerı korunabilmiş bir revak ve hücreler bulunmaktadır. Girişi güneybatı yönüne açılan derslane, bir kenarı yaklaşık 5,5 m olan kare planlı bir mekândır. Önünde iki kubbeyle örtülen bir giriş mekânı yer almaktadır. Cadde genişletilirken dershanenin kuzeydoğu yönünden yaklaşık 4,5 m yola terk edilmiştir. Giriş cephesinden geri kalanlardan anlaşıldığına göre, kapının iki yanında birer alt pencere, yukarıda 3 üst pencere yer alıyordu. Kuzeybatı ve güneydoğu cephelerinden geri kalan kısımlarda, ilk pencerelerin başlangıçları korunmuştur. Aynı zamanda mescit olarak kullanıldığı belirtilen dershanenin kible hariç diğer cephelerinde 3 alt, 3 üst pencere düzeni olduğunu sanıyoruz. Dershanenin örtüsü hakkında kesin bir şey söylemek olası değilse de, duvar köşelerinde pendentif başlangıcı bulunmaması, kubbeyle geçişin büyük bir olasılıkla tromplarla sağlandığına işaret etmektedir. Batı ve kuzeybatı cephelerinde mevcut hücreler de tromplu kubbeyle örtülüdür" (DBİst.A, III, 489-490).

Taş bir merdivenle inilen bodrum üç mekânla bir dehlizden ibarettir. Alt katta ise gerçekten ne işe yaradıkları anlaşılmayan çeşitli büyüklükte mekânlar ve bunları bağlayan koridorlar bulunur. Bu mekânlardan bir tanesinde bir kuyu bileziği görülür. Girişin arkasındaki dikdört-

Hadım
Hasan
Paşa
Medresesi'nin
kitâbesi

gen büyük mekândan bir dehlizle yukarı kata çıkışı minare basamakları gibi helezonlu bir merdiven sağlar. Üst katta ortada iç avluyu temsil eden dikdörtgen bir boşluk vardır. Bunun bir kenarında, başlıkları çok geç döneme ait iki sütunun desteklediği üç kubbeli bir revak görülür. Çok az sayıdaki medrese hücreleri, bacaları hâlâ duran ocaklı ve dolaplı, kubbeli mekânlar halindedir. Yandaki daha küçük kubbeli odaların ne işe yaradığı anlaşılmadığı gibi binanın önü kesildikten sonra yapılan yamuk mekânın da fonksiyonu bilinmez. Yapı iki yanına bitişik yeni binalarla sarılı olduğundan medrese hücrelerinin evvelce yanlarda devam edip etmediği anlaşılmamaktadır. Ayrıca mevcut hücreler bir medrese için yetersizdir.

Bu medresenin mimarının kim olduğu bilinmemektedir. Klasik şemadan uzaklaşarak çeşitli yeniliklerle bir yapı meydana getiren ustanın, bu yıllarda Hassa mimarı olan ve Mimar Sinan'ın sanat akımını sürdüren Dâvud Ağa olabileceği akla gelmektedir. XVII. yüzyılda Köprülü, Merzifonlu Kara Mustafa Paşa, Amcazâde Hüseyin Paşa külliyesi gibi benzerlerine rastlanan yapılardan olan Hadım Hasan Paşa Medresesi'nin restore edilerek Türk sanatına kazandırılması gereklidir.

BİBLİYOGRAFYA :

Atâî, *Zeyl-i Şekâik*, s. 673; Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, I, 316; *Hadikatü'l-vüzerâ*, s. 48; Ayvansarayî, *Hadikatü'l-cevâmi'*, I, 98; a.e.: *Camilerimiz Ansiklopedisi* (haz. İhsan Erzi), İstanbul 1987, I, 137; *Sicill-i Osmânî*, II, 125; *Museâ Benaki guide*, Atina 1936, s. 77-78; İzzet Kumbacılar, *İstanbul Sebilleri*, İstanbul 1938, s. 11; Danişmend, *Kronoloji*, III, 186, 498; Baltacı, *Osmanlı Medreseleri*, s. 220-223; Yüksel Yolcu, *Demircanlı, İstanbul Mimarisi İçin Kaynak Olarak Evliya Çelebi Seyahatnâmesi*, İstanbul 1989, s. 324; Affan Egemen, *İstanbul'un Çeşme ve Sebilleri*, İstanbul 1993, s. 352; Ömer Faruk Şerifoğlu, *Su Güzeli, İstanbul Sebilleri*, İstanbul 1995, s. 34; Mübahat S. Kütükoğlu, "1869'da Faal İstanbul Medreseleri", *TED*, sy. 7-8 (1977), s. 324-325, nr. 53; a.mlf., "Dârü'l-Hilâfeti'l-'Aliyye Medresesi ve Kuruluşu Arefesinde İstanbul Medreseleri", *İTED*, VII (1978), s. 40; Zeynep Ahunbay, "Hadım Hasan Paşa Medresesi", *DBİst.A*, III, 489-490 (Hadım Hasan Paşa Medresesi olarak verilen fotoğraf bu binaya ait değildir).

SEMAVİ EYİCE

HADİM İBRÂHİM PAŞA KÜLLİYESİ (bk. İBRÂHİM PAŞA KÜLLİYESİ).

HADİM İBRÂHİM PAŞA MESCİDİ ve MEDRESESİ

(bk. ESEKAPISI
MESCİDİ ve MEDRESESİ).

HADİM SİNAN PAŞA (ö. 922/1517)

Osmanlı veziriazamı.

Dubrovnik belgelerine göre aslen Bosnalıdır. Hadım olduğu için Habeşli olmayan harem ağalarının bulunduğu Akağalar Ocağı'na alındı. Daha sonra sancak beyliğiyle saraydan çıkarıldı ve çok geçmeden Bosna sancak beyliğine getirildi. Yavuz Sultan Selim, İran seferi için İstanbul'dan ayrılıp Maltepe konağına geldiğinde Anadolu Beylerbeyi Mustafa Paşa'yı görevden alarak yerine Hadım Sinan'ı getirdi (23 Nisan 1514). Sinan Paşa, emrindeki Anadolu askeriyeye Seyitgazi yakınında Akçavıran konağında "alay gösterdi". Ordu 10 Temmuz'da Akşehir sahrası Güzeller çayırında konaklayınca karakol hizmetine tayin edilerek ileriye gönderildi.

Çaldıran'da, Osmanlı klasik savaş düzeni gereği Sinan Paşa beylerbeyilik kuvvetleriyle ordunun sağ kolunda görev aldı. 2 Receb 920'de (23 Ağustos 1514) savaş başladığı zaman Safevî kuvvetlerinin solunda yer alan Diyarbekir hâkimi Ustaclu Mehmed Han'ın (Ustacluoğlu Mehmed) hücumuna uğradı. Fakat toprakları tam zamanında ateş açıtırıp Safevî kuvvetlerini bozdu; bu arada Ustacluoğlu Mehmed yakalanıp öldürüldü. Çaldıran Savaşı'nın zaferle sonuçlanmasında büyük payı olan Hadım Sinan Paşa, 25 Ağustos'ta toplanan divanda savaş sırasında hayatını kaybeden Hasan Paşa'nın yerine Rumeli beylerbeyliğine getirildi.

Çaldıran dönüşünde yiyecek sıkıntısı çekmemesi için Rumeli ve Anadolu beyler-

Hadım Hasan Paşa Çeşmesi - Cağaloğlu / İstanbul

